

ρεια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, 62 ἰσπανικὰ τάλληρα τοῦ 16ου αἰῶνος ἐν Ἀχαρνάνῃ καὶ 810 βυζαντινὰ νομίσματα παρὰ τὸν Τύρναβον.

— Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Π. Μανέττας ἀπεφάσισε τὴν ἀνέγερσιν ἀρχαιολογικοῦ μουσείου ἐν Τριπόλει ἐν ᾧ θὰ κατατίθενται αἱ ἀρχαιοτάτες Τεγέας Μαντινείας κτλ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἀναεργθῇ ἡ μία πτέρυξ τοῦ μουσείου τούτου διὰ χρημάτων ἐπὶ τούτῳ καταθεθειμένου κληροδοτήματος ἐξ 20 χιλιάδων δραχμῶν.

NEA BIBLIA

Πλάτωνος Εὐθύφρων—Ἀπολογία — Κρίτων, μετὰ κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν σχολίων ἐκδιδόμενοι ὑπὸ Γεωργίου Κωνσταντινίδου Μακεδόνος Δ. Φ. τῶος γυμνασιάρχου καὶ διευθυντοῦ τῶν Ζαριφειῶν διδασκαλείων. Δαπάνη Λεωνίδου Γ. Ζαριφῆ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. 1888, σελ. 7—299 εἰς 8ον (βρ. 4.50).

Τὸ ἀγγελλόμενον βιβλίον εἶναι ὁ πρῶτος τόμος τρίτου ἐκδόσεως Πλατωνικῶν διαλόγων κατ' ἐκλογὴν, ἥτις ἐκδοσις συντελουμένη θὰ εἶναι ἐξ ἀπαντος κάλλιστον βοήθημα ὅχι μόνον εἰς τοὺς διδασκομένους εἶτε ἐν τοῖς γυμνασίοις εἶτε ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοὺς πλατωνικοὺς διαλόγους οὗς θὰ περιλαμβάνῃ—ἐπτα ἕως ὅτου, τοὺς συχνότερα ἀναγιγνωσκόμενους—, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα φιλομαθῆ ἀρεσκόμενον εἰς τοῦ θεοῦ φιλοσόφου τὴν μελέτην. Εἶναι δὲ ὁ τρίτος αὕτη ἐκδοσις, ἥς δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ ἐκδοθῶσιν ὁ δευτερος καὶ ὁ τρίτος τόμος, ἐπιτομὴ ἑτέρας διεδοκίμης καὶ κριτικῆς ἐκδόσεως τῶν ἀπάντων τοῦ Πλάτωνος, περὶ ἧν ὁ ἐκδότης ἀπὸ ἐτῶν ἀσχολεῖται κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου διὰ τὴν Ζωγράφειον βιβλιοθήκην.

Περιέχει δὲ ὁ πρῶτος οὗτος τόμος πρῶτον μὲν μακρὰν (σελ. 1-48) εἰσαγωγὴν περὶ τοῦ βίου τοῦ Πλάτωνος, τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ καὶ τῶν φιλοσοφικῶν του ἔργων, εἰδικῶς δὲ περὶ τοῦ Εὐθύφρονος (σελ. 29-35), περὶ τῆς Ἀπολογίας (σελ. 35-44) καὶ περὶ τοῦ Κρίτωνος (σελ. 44-48). Ἐρχεται ἔπειτα τὸ κείμενον (κατὰ τὸν Schanz) τοῦ Εὐθύφρονος, τῆς Ἀπολογίας καὶ τοῦ Κρίτωνος μετὰ πλουσίων ὑποσημειῶσεων ἐρμηνευτικῶν μάλιστα καὶ γραμματικῶν (σελ. 49-270). Ἐν ταῖς σημειώσεσιν αἱ γραμματικαὶ παραπομπαὶ γίνονται εἰς τὴν δευτέραν περίοδον τοῦ Ἀσωπίου καὶ εἰς τὴν γραμματικὴν τοῦ Krüger, αἱ δὲ ἀρχαιολογικαὶ εἰς τὴν Ρουσοπούλου Ἀρχαιολογίαν ἐκδ. β'. Μετὰ τὸ κείμενον ἀκολουθοῦσιν αἱ κριτικαὶ προσθήκαι (σελ. 271-274 εἰς δύο στήλας), αἱ δεικνύουσαι τὰ χωρία, ἐν οἷς ὁ ἐκδότης ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ κειμένου τοῦ Schanz, εἶτε ἄλλου γραφῆν εἶτε ἰδίαν ἐκεῖ παραδεχόμενος, κλείει δὲ τὸ βιβλίον *πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν σχολίων* (σελ. 275-299), ὅστις ἀνακτιρῶντως μέλλει νὰ καταστήσῃ τὴν χρῆσιν αὐτῶν πολὺ ἐπωφελεστέραν.

Συνοπτικὰ μελέται περὶ τῶν πολεμικῶν τῶν ἀρχαίων. Περὶ τακτικῆς πολιορκίας παρ' ἀρχαίους μετὰ τῆς περιγραφῆς τῶν πολιορκιῶν τῶν Πλατῶν καὶ τῆς Μασσαλίας ὑπὸ Κωνσταντίνου Γ. Καλάρη ὑπολοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Παρασκευᾶ Λεῶν (ὁδ. Λέκα—Στοὰ Σιμοπούλου). 1888 σελ. θ', 83 εἰς 16ον. Ὁ φιλόπονος συγγραφεὺς σκοπεῖ νὰ ἀσχοληθῇ εἰς μελέτας ἀναφερομένας εἰς τὰ πολεμικὰ τῶν ἀρχαίων ἔκαστον ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἀγγελλομένης πραγματείας περὶ τῆς τακτικῆς πολιορκίας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Οἰοῦναι δὲ ἐπιφέρειν δύο ἀξιόλογα εἰς πίστωση τῶν θεωριῶν τῶν παραδείγματα, προσέθηκεν ἐν τέλει τῆς μελέτης του, ὅπως καὶ ἄλλοι στρατιωτικοὶ συγγραφεῖς ἔκαμον, δύο μικροτέρας διατριβὰς: τὴν πολιορκίαν τῶν Πλατῶν (Θουκυδ. Β', 75 ἐξ) καὶ τὴν τῆς Μασσαλίας (Καισ. de bello civili βιβλ. Β'). Καθ' ὑπερβολὴν χαίρομεν βλέποντες ἀξιομακρύνειν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ ἀσχολούμενον περὶ τὰ τοιαῦτα εὐγενῆ καὶ ἀξιόλογα σπουδάσματα.

Κύριε Συναγχα τῆς «Εστίας».

Εἰς τὸ ὑπ' ἀρθ. 588 φύλλον τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ σας, ἐδημοσιεύσατε ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Π. Κ., κρίσεις τινας ἐπὶ τῆς περὶ τῶν προελληνικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ἀθήνου πραγματείας μου, τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἦτο καλὸν ν' ἀφήσω ἄνευ ἀπαντήσεως. Καὶ παρακαλῶ νὰ φιλοεξηγήσητε τὴν παρῶσάν μου εἰς ἐν ἀπὸ τὰ προσεχῆ φύλλα σας.

Κατὰ τὸν Κον Π. Κ. τὸ ἔργον μου τοῦτο δὲν στερεῖται φιλολογικῆς ἀξίας καὶ δύναται εἰς τινὰς περιστάσεις νὰ βοηθήσῃ σπουδαίως τοὺς καταγινόμενους εἰς τὴν ἔρευναν τῶν κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους κατὰ τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν Μικρασίαν συμβάντων. Περιέχει ὅμως ὅχι ὀλίγας παρακινδυνευμένας ἐτυμολογίας καὶ τόσα γλωσσολογικὰ ἀμαρτήματα, ὥστε ὁ κύριος αὐτοῦ σκοπός, ἡ ἐρμηνεία τῶν εἰρημένων ἐπιγραφῶν τῆς Ἀθήνου, δέον νὰ τεθῇ ἐν ὑστάτῃ μοίρᾳ.

Βεβαίως ἔργον τοιαύτης φύσεως καὶ γραμμένον εἰς χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ γράφων ἐκτός τῆς μικρᾶς αὐτοῦ βιβλιοθήκης οὐδὲν ἄλλο ἔχει βοήθημα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξέλθῃ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐλεύθερον σπουδαίον ἀμαρτημάτων καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι ὅχι ὀλίγα τοιαῦτα ἀνεύρομεν ἥδη καὶ διωρθώσαμεν κατὰ τὸ ἐνὸν μόνον μας ἢ τῇ συμπτᾷ προσωπῶν ἀρμοδιωτέρων. Πολὺ ὅμως ἀμφιβάλλομεν ἂν τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Π. Κ. διὰ τῆς «Εστίας» δημοσιευθέντα ἔχουσιν ὅλα τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἰσχύϊν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὰ ὁ γράψας.

Ὡς πρῶτον γλωσσολογικὸν ἀμάρτημά μας καταλέγει ὁ ἐπικρίνων δι' ἐταυτίσαμεν τὴν ὁπὸ τοῦ Ξενοφῶντος ἀναφερομένην Περσικὴν-Ἑλληνικὴν λέξιν *κάρανος*=κύριος μετὰ τοῦ Ταρταρομογγολικοῦ *Χαν*=ἡγεμόν. Ἀπλῇ ὅμως ἀνάγνωσις τοῦ κηρίου, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν κρίσιν ταύτην ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὸν ἀναγνώστην, ὅτι τὸ ἐν αὐτῷ ἀπαντῶμενον *Khan* (Γρ. *Khar*) θεωροῦμεν ὡς τὴν συντετημένην μορφήν τῆς λέξεως *Kharan* καὶ οὐχὶ ὅπως ὑπέθεσεν ὁ ἐπικρίνων. «Haralio, ἐλέγομεν ἐν σελ. 36 τῆς πραγματείας μας, *est à notre avis le nom, dont les Perses ont fait leur Kharan ou Khan* (καὶ ἐν ὑπόσημ. *Κάρανος*=κύριος) *le seigneur, le maître, et les Turcs leur Karal on Kiral ou simplement Kral, nom par lequel ils désignent les rois non Musulmans*.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι διὰ πείσθη καὶ ὁ ἴδιος περὶ τούτου ὅταν μᾶλλον ὅτι κατ' ἐμὴν ἰδέαν ἡ λέξις αὕτη *Kharana*, τὴν ὁποίαν ὁ Ξενοφῶν μετέγραψεν *κάρανος* συγγενεῖς οὐχὶ πρὸς τὸ *κάρα* *ciras caran*=κεφαλὴ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ *Khara*, *Σανσκριτ. Kharantha*, ἰων. *κάρα*, Κρητικ. *καράνω*=αἶγες ἢ πρόβατα καὶ ὅτι ἀρχικῶς ἐσήμαινε τὸν «ποιμένα». Ἀπὸ δὲ τὴν σημασίαν ταύτην ἦτον εὐκόλῳ νὰ περιπέσῃ εἰς ἐκείνην τοῦ ἡγεμόνος χωρὶς ν' ἀλλάξῃ τὴν ἐθνικότητά της.

Κατὰ τὸν Κ. Π. Κ. παρακινδυνευμέναι εἶνε ἐπίσης οἱ συνδυασμοὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ἀπαντῶμενων ὀνομάτων *Aomaïrom* πρὸς τὸ Ἀμόριον, τοῦ *Zerocath* πρὸς τὸ *Μερμάδης*, τοῦ *Oumourbeg* πρὸς τὸ δικαιοκτῆς τοῦ Ἀμορίου, τοῦ *arzio* πρὸς τὸ ἄρχων κτλ.

Ἀλλὰ διὰ ποίους λόγους; Ὁ ἐπικρίνων ἀρκεῖται νὰ ὑποδείξῃ τὰ λάθη, νὰ βεβαιώσῃ αὐτὰ ἐπισήμως χωρὶς ὅμως νὰ μᾶς γνωρίσῃ τοὺς λόγους του, οὗτε τὸ ὄνομά του.

Ἀλλὰ δὲν ἔχει δίκαιον.

Ἐάν πράγματι ἡ ἐπιγραφὴ ἦναι Φρυγικὴ, καὶ περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει πλεόν ἀμφιβολία, καὶ ἂν ἡ λέξις *Haralio* σημαίνῃ ὡς εἵπομεν τὸν ἡγεμόνα, ἡ πρὸ αὐτῆς λέξις *Aomaïrom* πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ᾖ τὸ τοῦ τόπου ἢ τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποιοῦ ὁ ἀποθανὼν ἦτον ἡγεμόν. Ἀποπνὸν δὲ θὰ ἦτο νὰ ζητήσωμεν τὸν τόπον ἢ τὸν λαὸν τοῦτον ἐκτὸς τῆς Φρυγίας καὶ ἔτι ἀτοπώτερον ὅταν εὐρόντες αὐτὸν εἰς τὴν χώραν ταύτην δὲν βέλωμεν νὰ τὸν ἀναγνωρίσωμεν.

Ὡς πρὸς τὸ *Oumourbeg* πολὺ πιθανὸν ὁ Κ. Π. Κ. ἔχει δίκαιον. Δὲν γνωρίζω ὅμως ἂν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν 1) ὅτι ἡ λέξις *Beg* ἐσήμαινε παρὰ τοῖς Τυρκομάνοις ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις Τούρκοις τὸν διοικητὴν ἐπαρχίας τινοῦ καὶ ἐτίθετο κατόπιν ὀνομάτων τόπων καὶ οὐχὶ προσώπων 2) ὅτι ὄνομα κύριον *Oumour* δὲν ὑπάρχει παρὰ τοῖς Τούρκοις καὶ 3) ὅτι οἱ δύο ἢ τρεῖς ὑπὸ τῆς ἱστορίας ἀναφερόμενοι *Oumourbegs* ἦσαν ὅλοι Πρίγκιπες τῆς Μικρασίας καὶ δὴ χωρῶν πλησιέστατα εἰς τὴν Φρυγίαν κειμένων.

Δὲν ἐννοοῦμεν ἐπίσης τί ἐμποδίζει τὸν κ. Κ. Π. Κ. νὰ συσχετίσῃ τὴν ἑλλ. λέξιν ἄρχων μετὰ τῆς Φρυγικῆς *arzio*

ἀποῦ ἀμφότερα ἔχουν τὴν αὐτὴν κατασκευὴν καὶ σημασίαν καὶ οἱ Φρύγες ἦσαν τῆς αὐτῆς καταγωγῆς μετὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἰσως διότι ἔσχετοισαμεν αὐτὴν καὶ μετὰ τῆς ἀραβικῆς λέξεως Reiz ? ἄλλα πόσας ἄλλας λέξεις δὲν ἔχουσιν κοινὰς μετὰ τῶν Ἀρίων οἱ Σημίται.

Ὁ συσχετισμὸς τοῦ Ζερωζαῦ τοῦ Μερμναδῆς στρεφίεται ἐπίσης ἐπὶ σειρὰς ὅλης ἐπιχειρημάτων, τὰ ὁποῖα ὅμως ὁ ἐπικρίνων δὲν ἠθέλησεν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Ἐν τούτοις δύναμαι νὰ βεβαιώσω αὐτόν, ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἀσιανολόγων τόσον περίεργα, ἵνα μὴ εἴπω σπουδαῖα, ὥστε πρόσωπον ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἀνέλαβε νὰ ἐξετάσῃ εἰς τοὺς Καραῖους τῆς Ἀσσυρίας μὴ ἡ δυναστεία τῶν Μερμναδῶν, ἥτις οὐδαμῶν εὐρέθῃ ἀναγραμμένη, φέρεται ποὺ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ζεργάδαι.

Ὅστε τὸ μόνον γλωσσικὸν ἀμάρτημα διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Κ. Π. Κ. φαίνεται ὅτι ἔχει δίκαιον νὰ ἐπικρίνῃ τὴν πραγματείαν μου εἶνε ἡ λέξις Oumourbeg, τὴν ὅποιαν αὐτὸς μὲν θεωρεῖ ὡς τὸ ὄνομα ἐνὸς Βέη ὀνομαζομένου Oumout, ἡμεῖς δὲ ὡς συνώνυμον τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἀμορίου. Ἀλλὰ κατὰ τί δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ σφάλμα τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ἀθήνου καὶ νὰ ὑποθεσάσῃ τὴν πραγματείαν ἡμῶν εἰς ἀρχαιολογικὴν ὕλην, materia archeologica;

« Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἱστορικὴν ἐποψίν, λέγει ὁ ἐπικρίνων, εἶνε ἀντικρὺς ἐναντίον πρὸς τὰς ἀληθεῖς παραδόσεις ἡ γνώμη, καθ' ἣν οἱ Λυδοί, οἱ μηδέποτε θαλασσοκρατήσαντες ἐπὶ τῶν πρώτων Μερμναδῶν, ἔρχον τῶν νήσων Ρόδου Θήρας Νάξου Ἀστυκαλαίας. » Αὐτὸ τοῦτο ὅμως λέγομεν καὶ ἡμεῖς ἐν σελ. 46 τῆς πραγματείας μας :

« L' occupation des Cyclades mentionnée par Diodore et que le monument de Lemnos vient de confirmer irrefutable a eu lieu sous le règne de Gyges et, comme l' a très bien dit le même Diodore, par ses compatriotes les Cariens » καὶ ἀποροῦμεν ἐπ' ἀληθείας πόθεν προήλθεν ἡ παρενόησις αὕτη.

Ὅτι κατὰ τὸν Ζ' π. Χ. αἰῶνα ὅλαι αἱ ἐν Μικρασίᾳ λαλοῦμεναι γλώσσαι ἦσαν κράματα τῶν Σημιτικῶν καὶ τῶν ἀρχαίων τῆς Χερσονήσου ἰδιωμάτων, εἶνε τόσον βέβαιον καὶ τόσον πασίγνωστον, ὥστε περιττὸν κρίνομεν νὰ φέρωμεν μάρτυρας ἐπὶ τούτων. Μυρία ὅμως θὰ ὁμολογήσωμεν χάριτας εἰς τὸν Κ. Π. Κ. ἂν μᾶς ἐγνώριζε μίαν τοῦλάχιστον ἐπίσημον μαρτυρίαν βεβαιούσαν ὅτι οἱ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου ἀναφερθέντες τέσσαρες χαρνακτῆρες γλώσσης ἐν Ἰωνίᾳ, ἦσαν τέσσαρες ἑλληνικαὶ διάλεκτοι καὶ ὄχι τέσσαρα σύμμικτα ἐντόπια ἰδιώματα.

Ἐρ Ἀλεξανδρεῖα, τὴν 8/20 Ἀπριλίου 1888.

Β. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
ιατρός.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 29 Ἀπριλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἐψάλλῃ τῇ 23ῃ λήξαντος μηνὸς ἡ συνθήκη δοξολογία ἐν τῷ ναφ' τῆς Μητροπόλεως ἔνεκεν ὅπως τῆς ἀπουσίας τοῦ βασιλέως ἡ τελετὴ ἦν μᾶλλον τυπικὴ. Ἀλλ' ἐν Κερκύρᾳ ἡ τελετὴ ἐγένετο μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ διακοσμήσεως τῆς πόλεως. Ἐντεῦθεν ἐστάλησαν πρὸς τὴν Α. Μ. πολλὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα, ἐξ ὧν ἐν τοῖς πρώτοις τὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

— Ἀνεχώρησαν εἰς Κέρκυραν ὁ γραμματεὺς τῆς Βασιλείας κ. Α. Μεσσαλᾶς, ὅστις ἐκεῖθεν μετὰ τῆς κυρίας τῆς τιμῆς κυρίας Αἰκατερίνης Σαπουνισάκη θέλει συνοδεύσει τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλείαν ἀπερχομένην προσεχῶς διὰ τοῦ Βοσπόρου εἰς Ρωσίαν.

— Ἡ ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως τῆς διαχειρήσεως τοῦ ταμείου τῆς ἐταιρείας τῶν Φίλων τοῦ λαοῦ συστάς ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς εὐρύσια τὴν διαχείρισιν ἀκριβεστάτην. Ἐπίσης ἀκριθεὶς ἀπέδειξεν ἡ ἐξελέγξις τὰς διαχειρίσεις τῶν ταμείων τῆς πωλητικῆς τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου καὶ τοῦ ὀργανοτροφείου Χατζηκοστά.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν

Ἐκκλησιαστικῶν διώρισαν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Α. Στεφάνου, δικαστικοῦ Συμβούλου, Ι. Σαρσέντη, ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Γ. Ἀντωνοπούλου, νομικοῦ Συμβούλου, Α. Παπαφράγκου, γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, καὶ Ι. Σπυρακοπούλου, ἐλεγκτοῦ ἐν τῷ ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, ὅπως ἐξελέγξωσι τὴν διαχείρισιν τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἤρξατο ἀμέσως τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ εὐρὲ τὰ ταμείον ἐν πλήρει τάξει, ὑπολείπεται δὲ νῦν ἡ ἐξελέγξις τῶν βιβλίων καὶ τῶν λησίων τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ νομικοῦ συμβούλου κ. Ἀρ. Γλαράκη, τοῦ τμηματάρχου κ. Παντελάκη καὶ τοῦ γραμματέως κ. Σ. Δούρου πρὸς ἐξελέγξιν τῆς διαχειρίσεως τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς σχηματισμὸν ἐθνικοῦ στόλου.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Ν. Σπυρακοπούλου, τοῦ τμηματάρχου κ. Α. Κλεῖπα καὶ τοῦ παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ γραμματέως κ. Σ. Δούρου πρὸς ἐξελέγξιν τοῦ ταμείου τῆς Ριζαρίου Σχολῆς.

— Συνέστη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν ἑκτακτος ὑπηρεσία διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀπαιτούμενων μελετῶν πρὸς ἀνέγερσιν δημοσίων κτιρίων, μεταρρυθμίσιν ὑπαρχόντων τοιούτων, καὶ διεύθυνσιν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Ἐνεκα καθυστερήσεως τινῶν Ἀγγελιῶν ἐκ τῶν σταλεισῶν πρὸς νέους ἀνταποκριτάς τῆς « Ἑστίας », ἡ κλήρωσις τοῦ Λαχείου αὐτῆς ἀναβάλλεται εἰς τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἰουνίου ἀνυπερθέτως, ἀντὶ τῆς ὁρισθείσης ἀρχῆθεν πρώτης Κυριακῆς τοῦ Μαΐου.

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Ι. Κ. Τὸ πρῶτον μόνον δυνάμεθα νὰ δεχθώμεν, ἂν συναντήτε· εἰ δὲ μὴ, τηροῦμεν ὅλα εἰς τὴν διάθεσιν σας. Ἐν τούτοις εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλοφροσύνην. — κ. Κ. Π. Δ. Σύρον. Οἱ τέσσαρες τόμοι δραχ. 15, προπληρωτάς. Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλονται. Παρακαλοῦμεν νὰ ὀρίσητε ἂν οἱ ζητούμενοι ἀριθμοὶ εἶνε τοῦ φύλλου ἢ τοῦ δεστίου τῆς « Ἑστίας » πρὸς ἀποφυγὴν ματαιοπονίας. — Ἐντὶ φίλω. Εἶνε τακτικὸς μόνον εἰς τὴν ἀταξίαν. — κ. Κ. Κ. Πειραιᾶ. Τὸν ἐλάχιστον τόκον, 2 1/2 τοῖς 100, πληρῶνουν τρία μόνον κράτη, Ἀγγλία, Ὀλλανδία καὶ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι. — Κυρία Α. Π. Δ. Εὐχαριστοῦμεν, ἀλλ' εἶνε ἀκατάλληλον διὰ τὴν « Ἑστίαν ». — κ. Β. Γ. Προῦσαν. Οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον « Εἰ μὴ θεάσαι τὰς Ἀθήνας, στέλεχος εἶ » Περὶ τοῦ ἄλλου θέλομεν ἐξετάσει. — κ. Α. Π. Κ. Σμύρνην. Θέλομεν συμμορφῶθῃ τῇ παραγγελίᾳ σας. — κ. Κ. Α. Δ. Νεάπολιν. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεσταλμένοι ὑμῖν τὰ ζητηθέντα. Μένει περίσσευμα δραχ. 6, τὰς ὁποίας τηροῦμεν εἰς τὴν διάθεσιν σας. — κ. Μ. Δ. Κωνσταντινουπόλιν. Τοιοῦτον βιβλίον δὲν γνωρίζομεν ἐκδοθὲν ἐνταῦθα κανέν. — Ἐνδιαφερομένη. Τὸ πρόγραμμα ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῇ ἰδιαίτερᾳ Ἀγγελίᾳ τῆς « Ἑστίας » καὶ ἐν αὐτῷ τῷ φύλλῳ. Ἐκ τοῦ γραφείου ἡμῶν δύνασθε νὰ λάβητε ἀντίστοιχον τῆς Ἀγγελίας. — κ. Ι. Π. Ἡράκλειον. Εἶχεν ἤδη δημοσιευθῇ, στε ἐλάθμεν τὴν ἐπιστολήν σας. — κ. Α. Β. Βερολίνον. Ἡ « Ἑστία » ὡς εὐγνώμονε διὰ τὸ κάλλιστον ἐνθῆμα. — κ. Σ. Ν. Π. Μάντισσιν. Τὰ ζητηθέντα καὶ σημειώσιν τῶν ἐγκριθέντων βιβλίων ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Δ. Σ. Βόρναν. Ἰδιαίτερώς ἀπηντήσαμεν. — κ. Ν. Π. Σμύρνην. Βικέλα — Λουκῆς Ἀράς καὶ Διηγήματα. Ὑπάρχουσι καὶ ἐκ μεταφράσεως ἱκανὰ, ὧν κατάλογον δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποστείλωμεν, ἂν θέλετε. — κ. Α. Κ. Π. Λεμησσόν. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν δ' ὑμῖν διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. Ἐπληρώθησαν τὰ ἀνήκοντα τῇ Συντάξει τῆς Α. Τ. Ζητηθέντα καὶ ἀπάντησίν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Ε. Στενίμα-